

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoCsp/10/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418204258
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oliver Kolenčík
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4418204258.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Olivera Kolenčíka a sudkýň JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Renáty Pátrovičovej, v právnej veci žalobkyne: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. A. X, E. F., právne zastúpená: Advokátska kancelária Timoranská & Štofková s.r.o., so sídlom Pribinova 9, Nové Zámky, IČO: 36 813 401, proti žalovanému: Ján Nyári, nar. XX.XX.XXXX, samostatne zárobkovo činná osoba s miestom podnikania Dubník č. 556, IČO: 30 993 911, zastúpený splnomocneným zástupcom: JUDr. Helena Kontrová, bytom Semerovo, č. 414, o zaplatenie 5 554 eur s príslušenstvom oproti povinnosti vrátiť žalovanému hnutelné veci, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 16. mája 2024, č. k. 5Csp/108/2018-846, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanému voči žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nové Zámky (ako súd prvej inštancie v zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 16. mája 2024, č. k. 5Csp/108/2018-846 žalobu zamietol (výrok I.) žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni, a to v rozsahu 100 % (výrok II.) a štátu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni, a to v rozsahu 100 % (výrok III.).

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 48 ods. 1, 2, § 52 ods. 1 až 4, 420 ods. 1, 2, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 457, § 631, § 632, § 633 ods. 1, 2, § 634 od. 1, 2, § 642 ods. 1, 2, § 645 ods. 1, § 646 ods. 1, 2, § 647 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 251, § 255 ods. 1, § 262 ods. 2 CSP.

3. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, prvoinštančný súd uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou dňa 20.08.2018 domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 2 897 eur s príslušenstvom a to oproti jej povinnosti vydať žalovanému radiátory. Podaním zo dňa 02.09.2021 žalobkyňa navrhla zmenu žaloby v znení, ako ju pripustil súd prvej inštancie na pojednávaní konanom dňa 16.11.2021. Po pripustení zmeny žaloby petit znel nasledovne: „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 3 312 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 01.03.2014 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku oproti povinnosti žalobkyne vydať žalovanému 10 ks radiátorov REGULUS a to: 1 kus R6/200 s termohlavnicou, 1 kus R8/120 s termohlavnicou, 1 kus R8/130 s termohlavnicou, 1 kus R2/200 s termohlavnicou, 3 kusy R6/120 s termohlavnicou, 1 kus R6/060 s termohlavnicou, 1 ks R8/100 s termohlavnicou, 1 ks R6/140 s termohlavnicou, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 2 242 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.“ Podľa takto zmeneného petitu žaloby žalobkyňa žiadala od žalovaného vrátiť celú sumu, ktorú žalovanému za dodávku a montáž radiátorov zaplatila vo výške 3

312 eur a sumu 2 242 eur, pozostávajúcu zo sumy 1 292 eur za maľovku, zo sumy 750 eur za znalecký posudok vypracovaný Ing. Trubačovou a zo sumy 200 eur za posudok vypracovaný Ing. Mokrošom.

4. Následne súd prvej inštancie konštatoval, že v poradí prvý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej bol zrušený odvolacím súdom. Z rozhodnutia odvolacieho súdu vyplynulo, že v ďalšom konaní bolo potrebné nanovo zistiť, či bol projekt realizácie montáže radiátorov vôbec potrebný k realizácii diela a následne ustáliť či a s akým obsahom a koľko zmlúv o dielo bolo uzavretých, či bolo plnenie vadné, ak áno v čom spočívala vada, aká a kedy bola reklamovaná a tiež sa vysporiadať so žalobkyňou uplatnenou náhradou škody a trovami konania a aj s námietkou premlčania vznesenou žalovaným. Súd preto po vrátení veci doplnil dokazovania v určenom rozsahu a súčasne nanovo vyhodnotil zistený skutkový stav.

5. V rámci doplnenia dokazovania súd prvej inštancie opätovne vo veci vypočul strany sporu, aby sa vyjadrili ku kontraktácii, aby ozrejmili, či bola podľa nich uzatvorená jedna zmluva, alebo dve a kedy a s akým obsahom, čo bolo a kedy reklamované, prečo žalobkyňa odmietla preplach radiátorov. V tejto súvislosti je z vyjadrenia strán nesporné, že mali za to, že došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy. V tomto sa strany sporu zhodli, t. j. obe zhodne tvrdili, že zmluva vznikla. Nezhodli sa len v tom, či bola jedna zmluva, alebo dve uzatvorené a ak boli uzavreté dve, tak s akým časovým odstupom. Žalobkyňa vo výpovedi uviedla, že sa so žalovaným dohodli najskôr na dodanie 4 kusov radiátor a že to bolo niekedy v roku 2014, kedy sa menili radiátory v obývačke a hale, s tým, že „potom,“ ako jej žalovaný vymenil tie 4 radiátory, potom sedeli a bavili sa o tom, resp. že žalovaný tvrdil, že by bolo vhodné vymeniť aj ostatné radiátory, že to tak bude lepšie pre kotol, preto sa „potom“ (t. j. až po plnení z prvej zmluvy - po montáži prvej várky radiátorov - 4 ks) dohodli na dodávke aj ďalších šiestich kusov. Z tejto výpovede žalobkyne, ktorá bola uskutočnená po vrátení veci súdu jednoznačne vyplýva, že radiátory boli dodané na dvakrát, na základe dvoch samostatných dohôd. Prvá dohoda bola na predmete, množstve a cene 4 ks radiátorov zn. Regulus a tieto boli bližšie špecifikované v rukou písanom rozpise dodávky-cenovej ponuky (č. I. 4). Z tohto listinného dôkazu, kde ale chýba dátum jeho vyhotovenia, súd zistil, že najskôr boli dodané 4 ks radiátorov: R 6/200 - 1 ks, R 8/120 - 1 ks, R 8/130 - 1 ks, R 2/200 - 1 ks, spolu s príslušenstvom, ktoré je tiež podrobne rozpísané aj s cenou prác. Z tohto listinného dôkazu vyplýva, že podľa dohody mal žalovaný pre žalobkyňu vykonať demontáž starých a urobiť montáž nových radiátorov zn. Regulus v počte 4 ks, to všetko za cenu 1 783 eur, súčasťou ceny bola aj doprava uvedených radiátorov a ich montáž a zapojenie. S poukazom na výsluch žalobkyne vykonaný dňa 09.05.2023, kedy uviedla, že najskôr sa dohodli na dodávke 4 ks radiátorov a až potom, ako boli tieto dodané a namontované, že až potom sa so žalovaným a to na jeho podnet, bavili aj o dodávke ďalších 6 ks radiátorov, mal teda súd za dostatočne preukázané, že v tomto prípade, ak boli, tak boli uzatvorené dve zmluvy. Ako je uvedené vyššie, toto vyplýva nielen z tvrdenia žalovaného, ale aj z vyjadrenia žalobkyne. Druhá zmluva bola uzatvorená na dodávku a montáž zvyšných 6 ks radiátorov zn. Regulus: R 6/120 - 3ks, R6/060 - 1 ks, R8/100 - 1 ks, R 6/140 - 1 ks, spolu s dopravou, ako to vyplýva z dodacieho listu č. 20144615 zo dňa 11.08.2014. Podľa tohto dodacieho listu bola dohodnutá cena za dodané radiátory, práce a ich montáž, spolu s dopravou vo výške 1 529,61 eura (č. I. 5). Na tomto dodacom liste je uvedený dátum vyhotovenia 11.08.2014. Z vyjadrenia oboch strán sporu vyplýva, že dodanie týchto 6 ks radiátorov sa uskutočnilo v roku 2014. Nebolo teda sporné, že si žalobkyňa objednala u žalovaného radiátory Regulus, najskôr v počte 4 ks, potom v počte 6 ks a že tieto radiátory jej boli zo strany žalovaného dodané a namontované, spolu s demontážou starých a že žalobkyňa za uvedené aj zaplatila. Žalobkyňa s dohodou, s obsahom uvedeným na písomnej cenovej ponuke založenej na čísle listu 4 spisu a dodacom liste založenom na čísle listu 5 spisu, súhlasila. Z obsahu oboch vyššie uvedených listinných dôkazov (na č. I. 4 a 5) je zrejmé, čo sa žalobkyne dodáva, za akú cenu a že súčasťou dodávky je aj demontáž starých a montáž nových radiátorov. Žalobkyňa za obe dodávky žalovanému riadne zaplatila, potom ako jej tieto radiátory namontoval. Toto sporné nebolo. Ako bolo uvedené, úlohou súdu bolo posúdiť, akú zmluvu a kedy strany sporu uzatvorili, či jednu, alebo dve. Na základe vyššie uvedeného teda súd dospel k záveru, že strany sporu uzatvorili dve zmluvy. Podľa obsahu ich súd posúdil ako zmluvy o dielo uzavreté v zmysle § 631 a nasl. OZ, ktoré zmluvy uzatvárala žalobkyňa ako spotrebiteľka a žalovaný ako podnikateľský subjekt-dodávateľ. Súd mal za to, že v prípade oboch týchto zmlúv o dielo sa strany dohodli na podstatných náležitostiach týchto zmlúv a to na predmete a aj cene diela. Aj z vyjadrenia strán sporu v rámci ich výsluchov, aj z listinných dôkazov vyplýva, čo bolo predmetom, či už prvej, tak aj druhej dodávky, a za akú cenu, t. j. súd mal za to, že boli uzatvorené dve zmluvy o dielo, otáznou bolo to, kedy boli uzatvorené. Čo sa týka v poradí druhej zmluvy o dielo na dodávku 6 ks radiátorov zn. Regulus, strany sporu zhodne v rámci svojich výsluchov uviedli, že dodávka sa mala uskutočniť v letných mesiacoch v roku 2014, ani jedna strana jednoznačným dátum uzavretia zmluvy neuviedla, súd preto vychádzal z listinného dôkazu

a to dodacieho listu a to konkrétne z dátumu vyhotovenia 11.08.2014. Z tohto dodacieho listu je zrejmé, čo sa dodalo, za akú cenu, a túto dodávku obe strany potvrdili a obe strany potvrdili aj zaplatenie ceny diela. Súd mal preto za to, že zmluva o dielo bola uzatvorená niekedy okolo dátumu 11.08.2014. Jednalo sa o v poradí druhú zmluvu o dielo, ktorú strany uzatvorili na dodávku 6 ks radiátorov. Aj keď sa nepodarilo zistiť úplne presný dátum uzatvorenia tejto zmluvy, súd má za to, že toto nemôže byť dôvodom vyslovenia neplatnosti zmluvy. Je totiž zrejmé, že zmluva bola uzatvorená, bola uzatvorená s jasným, určitým obsahom a že sa na základe tejto zmluvy plnilo oboma zmluvnými stranami. Z hľadiska právnej istoty a spravodlivého usporiadania vzťahov medzi stranami súd teda mal za to, že zmluva o dielo bola uzatvorená niekedy v mesiaci august 2014 a platne. Čo sa týka prvej zmluvy o dielo, na dodávku 4 ks radiátorov špecifikovaných v rukou písanej cenovej ponuke založenej na čísle listu 4 spisu, tam bol medzi stranami spor o tom, kedy táto zmluva bola stranami uzavretá. Nie je sporné, že na obsahu tejto zmluvy, v poradí prvej, sa tiež strany riadne dohodli, nie je sporné, že na základe tejto zmluvy obe strany plnili, t. j. žalovaný dodal a namontoval radiátory zn. Regulus, uskutočnil demontáž starých a žalobkyňa mu za uvedené riadne zaplatila dohodnutú cenu, t. j. aj v tomto prípade, v prípade prvej zmluvy o dielo, sa strany dohodli na podstatných náležitostiach zmluvy o dielo a aj túto zmluvu podľa jej obsahu súd posudzoval podľa ustanovení § 631 a nasl. OZ. Aj túto zmluvu žalobkyňa uzatvárala ako spotrebiteľka a žalovaný ako dodávateľ. V prípade tejto zmluvy však žalobkyňa a žalovaný uvádzali diametrálne odlišné termíny jej uzavretia, resp. dodávky radiátorov. Žalobkyňa tvrdila, že jej prvá várka radiátorov bola dodaná len pár mesiacov pred dodávkou vyššie uvedených zvyšných 6 radiátorov. Žalovaný zase tvrdil, že prvá várka radiátorov bola realizovaná už v roku 2010 a to v decembri a súdu súčasne predložil jednak fotokópiu tej časti diáru za rok 2010, ktorá sa týka zápisov žalovaného ohľadne prác vykonávaných pre žalobkyňu koncom roka 2010. Z listinného dôkazu založeného na čísle listu 107 spisu súd zistil, že dňa 17.12.2010 je uvedený zápis týkajúci sa montáže radiátorov u žalobkyne. To, že montáž radiátorov bola vykonaná v decembri 2010 potvrdil aj svedok C. E. vo svojej svedeckej výpovede v tomto konaní. Aj keď sa jedná o príbuzného žalovaného, na jeho výsluch nie je možné bez ďalšieho, resp. bez relevantného spochybnenia neprihliadať. Súd nezistil žiadne také skutočnosti, na základe ktorých by mohol výpoveď tohto svedka vyhodnotiť ako neobjektívnu. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie ústavného súdu SR, III.ÚS 276/2014 podľa ktorého: „...spochybňovanie objektívnosti výpovede svedkov na základe ich kolegiálneho alebo iného spoločenského alebo rodinného vzťahu bez tohto, aby vierohodnosť výpovedí spochybňovali aj iné, objektívne zdokumentované skutočnosti a dôkazy, by v prípade, keď jediným dostupným dôkazom je práve výpoveď účastníkov a svedkov majúcich medzi sebou takýto vzťah, viedlo k nemožnosti uniesť dôkazné bremeno navrhovateľa...“. Na preukázanie pravosti zápisu v denníku žalovaný predložil aj samotný denník v origináli. Takto mal súd prvej inštalácie za dostatočne preukázané zo strany žalovaného, že k montáži radiátorov, a teda k uzavretiu v poradí prvej zmluvy o dielo na dodávku 4 ks radiátorov došlo už v roku 2010 a to tiež niekedy okolo dátumu 17.12.2010. Žalovaný podľa súdu uniesol dôkazné bremeno, keď uvedenými dôkazmi preukázal svoje tvrdenie, že prvá zmluva bola uzavretá už v roku 2010. Žalobkyňa síce tvrdenia žalovaného spochybňovala, v konaní však nenavrhol žiaden relevantný dôkaz, ktorým by spochybnila dôkazy predložené žalovaným, resp. ktorými by relevantne vyvrátila toto tvrdenie žalovaného. Súd mal preto za preukázané, že boli uzatvorené dve zmluvy o dielo, tak ako to je uvedené vyššie, jedna v zime, v decembri 2010, druhá v lete, niekedy v auguste 2014.

6. Súd prvej inštalácie sa musel vysporiadať aj s tým, či tieto zmluvy boli uzatvorené platne. V prvom rozsudku totiž súd, vychádzajúc zo súkromného znaleckého dokazovania, dospel k záveru, že zmluvy platne uzatvorené neboli a to pre nedostatočnú špecifikáciu diela v nadväznosti na chýbajúci projekt realizácie diela. Toto posúdenie, či už po skutkovej, tak aj po právnej stránke, odvolací súd vyhodnotil ako nedostatočné. Preto súd prvej inštalácie s poukazom na rozhodnutie odvolacieho súdu doplnil dokazovanie, resp. ustanovil vo veci znalca, ktorého úlohou bolo posúdiť, či k montáži týchto druhov radiátorov, ktoré boli žalobkyňu namontované, bol potrebný špeciálny projekt zhotovenia, resp. či sa jednalo len o výmenu starých radiátorov za nové a okrem uvedeného mal znalec posúdiť, či zadymenie stien v rozsahu tvrdenom žalobkyňou spôsobili radiátory Regulus dodané zo strany žalovaného. Zo znaleckého posudku vypracovaného znalcom z príslušného oboru energetika, odvetvie tepelná energetika, vykurovanie a vykurovacie zariadenia, Ing. Ladislavom Bittnerom, č. 01/2024, ktorému boli k vypracovaniu poskytnuté všetky informácie a listiny nachádzajúce sa v spisu, predložené či už žalobkyňou, tak aj žalovaným, ktorý vykonal obhliadku radiátorov, súd zistil, že v tomto prípade žiaden projekt k realizácii diela potrebný nebol. Vzhľadom na uvedené je teda zrejmé, že obe zmluvy o dielo, ktoré sú popísané vyššie, boli uzatvorené platne, pretože, ako už bolo uvedené, v ich prípade sa strany sporu dohodli na podstatných náležitostiach a žiaden projekt, ktorý by prípadne bol potrebný pre

inú špecifikáciu diela, potrebný nebol. Strany teda uzatvorili jednu zmluvu o dielo v decembri 2010 a druhú zmluvu o dielo v auguste 2014. Znalec v znaleckom posudku jednoznačne potvrdil, že v prípade výmeny radiátorov nešlo o rekonštrukciu vykurovacieho systému, alebo o nový vykurovací systém, preto nebolo potrebné vypracovať projektovú dokumentáciu. Znalec sa súčasne vyjadril aj k tomu, že radiátory dodané žalovaným boli vhodné do rodinného domu žalobkyne a spĺňali všetky technické, bezpečnostné a hygienické požiadavky k ich montáži a použitiu na vykurovanie, s tým, že nainštalované boli v súlade s platnými STN. Znalec sa vyjadril aj k zadymeniu stien, kedy síce uviedol, že nie je možné v súčasnosti určiť, čo toto zadymenie spôsobilo, keďže neboli vzaté vzorky zo steny, resp. náteru, súčasne ale vylúčil, že by toto zadymenie spôsobili radiátory. Znalec vyslovene v znaleckom posudku uviedol, že častice hliníka (na ktorých výskyt v dome poukazovala v konaní žalobkyňa) nemohli pochádzať z radiátorov dodaných žalovaným, a že možnosť výparov z predmetných radiátorov je vylúčená. Znalec vykonal ohliadku radiátorov a skonštatoval, že sú nepoškodené, že ich povrchová úprava je urobená vypaľovaným lakom bielej farby, pričom sú 2 spôsoby povrchovej úpravy, a to buď striekaním náteru alebo ponáraním do kúpeľa laku a následne sa vykurovacie telesá sušia pri vysokej teplote vzduchu. Znalec rozsiahlo a podrobne vysvetlil, ako fungujú uvedené radiátory, ako sa správajú a dostatočne ozrejmil, či tieto radiátory mohli spôsobiť zadymenie stien v rozsahu, ako ich uvádza žalobkyňa a či mohli vypúšťať hliník. Žalobkyňa v priebehu konania predložila súdu dôkaz a to protokol o skúške č. 28916/2019 skúšobného laboratória GEL Turčianske Teplice zo dňa 22.03.2019 na prítomnosť hliníka vo vzorke prachu odobratého žalobkyňou z filtra v izbe svojho domu. Znalec sa aj k uvedenému vyjadril a uviedol, že častice hliníka nemohli pochádzať z radiátorov a to z dôvodu, že vykurovacia voda prúdi len cez medenú vnútornú časť radiátora, nemohla byť v žiadnom styku s hliníkovými lamelami. Hliníkové lamely, ktoré odovzdávali teplo prúdiacemu vzduchu sú tvrdou pájkou pripevnené na medené rúrky. Maximálna teplota vykurovacej vody je 80 stupňov Celzia. Hliník nesublímuje pri nízkych teplotách, teplota jeho topenia je 660,32 stupňov Celzia, kedy mäkne a prechádza do tekutej fázy. Preto možnosť výparov z predmetných radiátorov bola podľa znalca vylúčená. Znalec sa podrobne teda vyjadril k tomu, či radiátory mohli spôsobiť zadymenie stien v rozsahu, ako to tvrdí žalobkyňa spôsobené aj vypúšťaním hliníka. Zo znaleckého posudku vyplynulo, že radiátory zn. Regulus, ktoré dodal žalovaný žalobkyni takéto zadymenie spôsobiť nemohli. V konaní teda nebolo preukázané, že tieto radiátory boli vadné, že spôsobili zadymenie v rozsahu tvrdenom žalobkyňou. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že keďže nebolo preukázané, že žalovaný plnil vadne, nebol dôvod na odstúpenie od zmluvy.

7. Zo znaleckého posudku vyplynulo, že radiátory neboli nijakým spôsobom poškodené, nebolo teda preukázané, že by tieto radiátory boli skorodované, prípadne, že by trpeli netesnosťou, alebo zlou trvácnosťou náterov, na aké vady sa vzťahovala 25 ročná záruka, preto len na doplnenie súd prvej inštancie uviedol, že ak by aj bola zistená nejaká iná vada (ktorá však zistená nebola), na tú by bolo potrebné aplikovať 24 mesačnú záručnú dobu v zmysle § 646 odsek 1 OZ. Žalobkyňa síce nejaké vady žalovanému reklamovala už v roku 2016, čo vyplýva z fotokópie obálky založenej na č. I. 832 spisu, a to najmä z dátumu na tejto obálke (24.07.2016), z ktorej obálky je zrejmé, že žalovaný reagoval na nejakú reklamáciu. Ak by teda aj súd zistil nejaké vady, za ktoré by žalovaný zodpovedal v 24 mesačnej záručnej dobe, táto by teoreticky mohla byť dodržaná len pri druhej zmluve, pri druhej várke radiátorov dodaných v roku 2014 a aj to len za predpokladu, že by bolo v konaní preukázané vadné plnenie, čo ale preukázané nebolo. Vadnosť plnenia, resp. preukázanie tejto skutočnosti bola v civilnom sporovom konaní povinná preukázať žalobkyňa. Žalobkyňa však toto dôkazné bremeno neuniesla, nepreukázala, že radiátory boli vadné, t. j. že jej vznikol akýkoľvek nárok z väd. Ako bolo uvedené, bolo povinnosťou žalobkyne uniesť dôkazné bremeno a jednoznačne nad všetku pochybnosť preukázať, že žalovaný plnil vadne, v čom konkrétnom vada spočívala, kedy konkrétne a ktorú vadu, z ktorej z dvoch zmlúv reklamovala, t. j. či tak prípadne urobila v 24 mesačnej záručnej lehote. Žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno, ani čo sa týka vadnosti plnenia zo strany žalovaného, naopak, zo znaleckého dokazovania vyplynulo, že zadymenie dodané radiátory nespôsobili.

8. Vzhľadom na to, že žalobkyňa predložila ako listinný dôkaz vyššie spomínaný protokol, podľa ktorého sa vo vzduchu v jej dome nachádzal aj hliník, v spojení so zisteniami znalca, ktorý vylúčil, že by výpary hliníka spôsobili radiátory, nie je vylúčené, že tieto výpary spôsobil nejaký iný zdroj nachádzajúci sa v dome žalobkyne a že tento iný zdroj, t. j. nie radiátory, mohol spôsobiť reakciu, na základe ktorej sa vytvorili na stenách šmuhy. Ako však uviedol znalec, radiátory uvedené určite spôsobiť nemohli. Znalec vylúčil hliníkové výpary z radiátorov. Tu súd na doplnenie uviedol aj to, že v súčasnosti už nie je možné zobrať vzorky stien/maľovky z domu žalobkyne a prípadne zistiť, čo spôsobilo ich sfarbenie, pretože žalobkyňa bezprostredne po výmene radiátorov regulus za nové, inej značky Viessman, k čomu došlo v

roku 2019, dala vymaľovať celý dom, t. j. nie je možné v tomto smere dokazovanie doplniť a ani ho v tomto smere nik nenavrhol. Súd však znovu poukázal na to, že znalec vylúčil, že by zadymenie/sfarbenie stien takého rozsahu, ako bolo zadokumentované na fotkách mohli spôsobiť radiátory zn. Reguleus dodané žalovaným. Vychádzajúc zo znaleckého posudku zabezpečeného súdom, ktorý bol oproti žalobkyňou predloženým posudkom oveľa rozsiahlejší, podstatne podrobnejšie popisujúci a vysvetľujúci charakter radiátorov a ich fungovanie z odborného hľadiska, s poukazom na príslušné právne predpisy a technické normy, s tým, že znalec sa podrobne a dostatočne vysporiadal aj s tým, či mohli radiátory spôsobiť zadymenie stien, čo boli netesné a či bol potrebný projekt ich realizácie, či spĺňali podmienky na hygienické požiadavky v dome, ktorý sa súčasne vysporiadal aj s tvrdením o výskyte hliníka v ovzduší domu a jeho pôvode, mal teda súd preukázané, že projekt potrebný nebol, že radiátory boli vhodné do domu žalobkyne, že tieto radiátory zadymenie stien v dome spôsobiť nemohli.

9. Súd prvej inštancie v závere rozhodnutia konštatoval, že v konaní teda nebolo preukázané tvrdenie žalobkyne o vadnosti žalovaným dodaných radiátorov, preto nebol daný dôvod na odstúpenie od zmluvy, ani dôvod na náhradu škody v zmysle ustanovení § 420 a nasl. OZ, keďže nebolo preukázané žiadne porušenie právnej povinnosti zo strany žalovaného. Z uvedeného dôvodu nebol ani dôvod zaoberať sa námietkou premlčania vznesenou žalovaným. A z uvedeného dôvodu súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

10. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP. V konaní bol úspešný v celom rozsahu žalovaný, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania voči neúspešnej žalobkyňi a to v rozsahu 100 %. O konkrétnej výške trov bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím podľa § 262 ods. 2 CSP. V tomto konaní vznikli trovy štátu a to konkrétne trovy súvisiace so znaleckým dokazovaním, ktoré súd nariadil. Trovy štátu predstavujú podľa uznesenia č. k. 5Csp/108/2018-804 zo dňa 08.04.2024 priznané znalečné. Nárok na náhradu týchto trov patrí štátu podľa § 259 CSP. Nárok na náhradu trov štátu súd priznal štátu voči v konaní neúspešnej žalobkyňi.

11. Proti tomuto rozhodnutiu podala včas odvolanie žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu navrhujúc odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovanému uloží povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 5 554 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 2 2242 eur od 27.09.2015 do zaplataenia a zo sumy 3 312 eur od 18.10.2021 do zaplataenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, oproti povinnosti žalobkyne vydať žalovanému 10 ks radiátorov REGULUS a to 1 kus R6/200 s termohlavnicou, 1 kus R8/120 s termohlavnicou, 1 kus R8/130 s termohlavnicou, 1 kus R2/200 s termohlavnicou, 3 kusy R6/120 s termohlavnicou, 1 kus R6/060 s termohlavnicou, 1 ks R8/100 s termohlavnicou, 1 ks R6/140 s termohlavnicou a žalovanému uloží povinnosť zaplatiť náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobkyňa poukázala na existenciu odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP.

12. Namietala, že súd na základe vykonaného dokazovania vec po skutkovej stránke uzavrel tak, že strany sporu mali uzavrieť dve zmluvy o dielo, pričom prvá mala byť v roku 2010 a druhá v auguste roku 2014. Záver súdu o tom, že prvá zmluva na montáž 4 kusov radiátorov bola uzavretá v roku 2010 nevychádza z vykonaného dokazovania, pričom tento záver súd odôvodnil denníkom, resp. záznamom žalovaného, ktorý uviedol, že si robil denné záznamy po vykonaní úkonu. Takýto denník, kde mal mať žalovaný podľa súdu záznam zo dňa 17.12.2010 o montáži 4 kusov radiátorov však nie je podľa názoru žalobkyne dôkazom preukazujúcim uzavretie zmluvy o dielo v danom čase. Ide o záznam, ktorý si robil žalovaný bez toho, aby jeho správnosť mala možnosť žalobkyňa potvrdiť a zároveň takýto záznam mohol kedykoľvek aj účelovo pre prebiehajúce konanie doplniť. Žalobkyňa na originál denníka na konkrétny záznam aj reagovala tým, že poprela jeho pravosť, pretože konkrétny zápis, na ktorý súd poukázal, bol napísaný iným perom, ako iný záznam z toho istého času. Nebolo pritom v možnostiach žalobkyne preukázať, že takýto záznam zo dňa 17.12.2010 pôvodne v denníku neexistoval, naopak, v tomto smere mal pravdivosť zápisu v denníku preukázať žalovaný. Žalobkyňa má za to, že dôkazy predložené v konaní preukazovali tak tvrdenie žalobkyne o existujúcom zašpinení stien nad radiátormi ako aj tvrdenie o súvislosti s radiátormi dodanými žalovaným. Súvislosť je zrejma tiež z hľadiska časového, keď nikdy v minulosti žalobkyňa takýto problém vo svojom dome neriešila, objavil sa až po namontovaní radiátorov zo strany žalovaného.

13. Poukázala na to, že súd nariadil znalecké dokazovanie znalcom Ing. Ladislavom Bittnerom, pričom so závermi znalca sa žalobkyňa v podstatnom rozsahu, ktorý bol dôležitý pre ňou uplatnené

nároky, nestotožnila a svoje námietky súdu aj predložila. Základnou otázkou bola otázka, čo spôsobilo zadymenie stien v dome žalobkyne. K tejto otázke sa však znalec nedokázal vyjadriť, a toto v znaleckom posudku priamo aj uviedol. Napriek tomu, že znalec sám sa vyjadril, že nie je odborne spôsobilý na túto otázku zodpovedať, spracoval odpoveď na túto úlohu a vyslovil záver, že je vylúčené, že zadymenie spôsobili sporné radiátory, hoci nedokázal zodpovedať otázku, čo zadymenie spôsobilo, odkázal na neznámy interný zdroj. Ak však tento zdroj nedokázal pomenovať, nemohol vierohodne vylúčiť, že zdrojom zadymenia boli radiátory dodané žalovaným. Samotná táto skutočnosť je dôvodom spochybňovať záver znalca, ktorý sa na jednej strane vyjadril, že na uvedenú otázku nedokáže zodpovedať, na druhej strane uviedol, že vylučuje, že zdrojom zadymenia sú sporné radiátory. Okrem toho žalobkyňa namietala tvrdenie uvedené v znaleckom posudku, kde znalec popisuje povrchovú úpravu radiátorov a tým zdôvodňuje, že je vylúčené zadymenie stien v dôsledku ich činnosti. Povrchovo upravené sú len kryty, vonkajšie časti radiátora, teplovýmenné plochy z hliníka nie sú povrchovo upravené a pri prúdení vzduchu môže dôjsť k tomu, že sa mikročastky hliníka uvoľňujú a dostanú do prúdiaceho vzduchu. Domnieva sa, že takýto proces v radiátoroch prebieha, tento proces znalec vôbec nepopisuje, uvádza len, že povrchová úprava radiátorov vylučuje znečistenie stien. Súd svoj záver v napadnutom rozsudku oprel výlučne o tento znalecký posudok Ing. Bittera. Podľa názoru žalobkyne nebol správny postup súdu, keď súd len mechanicky prevzal závery znaleckého posudku znalca bez toho, aby tieto posúdil z hľadiska celého obsahu spisu a skutkových záverov vyplývajúcich zo spisu a bez toho, aby odstránil rozpor v tvrdeniach znalca, tak ako na to žalobkyňa poukazovala. Oproti záverom znalca Ing. Bittera stoja protichodné dôkazy predložené žalobkyňou, a to odborné závery znalcov, ako aj vyjadrenie spoločnosti VUNAR a.s. a vyjadrenie výrobcu.

14. Žalobkyňa poukázala na znalecký posudok znalkyne Zuzany Trubačovej, pričom hoci boli výhrady voči jej znaleckému posudku a jej znalecký posudok bol podrobený konaniu o správnom delikte, nič to nemení na tom, že ako osoba odborne spôsobilá sa k tejto otázke vyjadřila v prospech žalobkyne a jej vyjadrenie, hoci aj nie vo forme znaleckého posudku, má relevanciu z pohľadu jej odborného stanoviska. Na ňou podaný znalecký posudok bolo možné prihliadnuť ako na dôkaz listinou alebo ako na odborné stanovisko. Rovnako sa súd nevysporiadal s tým, prečo nevezal do úvahy závery znalca Ing. Mokroša a ani stanovisko výrobcu radiátorov.

15. Žalobkyňa je preto názoru, že súd vo svojom rozhodnutí nevychádzal z vykonaného komplexného dokazovania a jeho závery o skutkových okolnostiach ako ani následné právne posúdenie veci nie sú správne. Nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že neunesla dôkazné bremeno svojich tvrdení, keď viacero ňou predložených dôkazov potvrdzuje ňou tvrdené skutočnosti. Problém vidí v tom, že súd prvej inštancie celý svoj záver oprel o naposledy vykonané znalecké dokazovanie, hoci tento znalecký posudok, predložený Ing. Bitterom nie je jediným dôkazom v konaní. Z Civilného sporového poriadku ani zo žiadneho iného predpisu nevyplýva, že by znalecký posudok mal ako dôkaz inú váhu, ako ostatné v konaní vykonané dokazovanie. Súd mal možnosť predložený znalecký posudok posúdiť z pohľadu, či jeho závery sú náležite odôvodnené, či bolo prihliadnuté ku všetkým skutočnostiam, či závery posudku nie sú v rozpore s výsledkom iných dôkazov v spise. Žalobkyňa uvádza, že na základe jej námietok, ktoré uviedla v rámci vyjadrení k znaleckému posudku bolo namieste, aby súd z tohto pohľadu znalecký posudok aj hodnotil a k rozporom, ktoré uvádzala žalobkyňa sa vyjadřil. Žalobkyňa tvrdí, že preukázala existenciu nežiaduceho javu – zadymenia nad radiátormi vo svojom dome a preukázala tiež súvislosť tohto javu s radiátormi dodanými žalovaným, preto podľa jej názoru je správnym právnym posúdením veci taký záver, že za tieto nežiaduce prejavy zodpovedá žalovaný v rámci zodpovednosti za vady zhotoveného diela. S tým potom súvisí aj nárok žalobkyne na náhradu škody, ktorá bola bezprostredne vyvolaná vadným dodaním diela a ktorú si uplatňuje z titulu nákladov vynaložených na vymaľovanie domu, pričom zároveň predložila doklady preukazujúce, že za maľovanie priestorov domu riadne zaplatila. Do týchto nárokov zahŕňa aj náklady, ktoré vynaložila na uplatnenie nárokov z väd diela voči žalovanému, a to náklady za znalecké posudky, ktoré si dala vypracovať a ktoré do spisu predložila.

16. K žalobkyňou podanému odvolaniu sa písomne vyjadřil žalovaný uvádzajúc, že s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie súhlasí a odvolaciemu súdu navrhol ho potvrdiť ako vecne správny a žalovanému priznať náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Uviedol, že posudok považuje za objektívny a správny a súhlasí s tým, že súd z neho vychádzal. Nie je pravdivé tvrdenie žalobkyne, že prvýkrát reklamovala vady diela v januári 2015 aj v roku 2016, čo mala dokazovať fotokópia obálky o vybavení reklamácie. Písomnosť Vybavenie reklamácie bola podaná žalovaným na pošte v G. dňa 24.07.2018 a prevzatá žalobkyňou dňa 25.07.2018. Ide o písomnosť doloženú žalobkyňou k žalobe ako

dôkaz č. 9. Je to reakcia na opakovanú reklamáciu zo dňa 10.07.2018. To znamená, že to nemohlo byť doručované v roku 2016. Žalovaný má k dispozícii doručenkú, ktorou potvrdila žalobkyňa prevzatie písomnosti dňa 25.07.2018. Ďalej uviedol, že použitie rôznych pier na vyhotovovanie záznamov v diári nič nepreukazuje. Rôzne perá sa menili v celom denníku, modré pero, ktorým bola zapísaná montáž u G. C., bolo použité aj na viacerých častiach denníka, dokonca ako prvé zápisky v poradí a následne iné zápisy iným perom, čo potvrdzuje autenticitu denníka - keby sa niečo dopisovalo, bolo by to skôr rovnakým perom a poradia by na iných stranách nekorešpondovali. Ku kvalite znaleckých posudkov uviedol, že k uvedenému sa podrobne vyjadril podaním zo dňa 15.02.2022, na ktorom v celom rozsahu trvá. K vyjadreniu výrobcu uviedol, že tento sa vyjadril všeobecne k možným dôvodom zmien farby stien, ktoré spôsobuje cirkulácia vzduchu v miestnosti nasávaním chladného vzduchu do radiátora spolu s prachovými časticami, ktoré čiastočky prachu sa zahrievajú a majú tendenciu sa prilepiť na stenu. Pripojené fotografie uvádzajú iné typy radiátorov, nie konkrétne v spore, ktorými podporili vysvetlenie, že ide o zmeny spôsobené cirkuláciou vzduchu vo všeobecnosti pri akomkoľvek type radiátorov. V žiadnom prípade nepotvrdzujú odparovanie sa hliníka do miestnosti. Toto by bolo podľa znalca popretím fyzikálnych zákonov. Znalec vyvrátil tvrdenie, že sa z radiátorov odparoval hliník, žalovaný predložil do spisu dôkaz, z ktorého vyplýva, že teplota topenia hliníka je 660,32 stupňov C. Znalec dostatočne objasnil svoj postup, svoje závery, v znaleckom posudku ako aj vo vyjadrení k námietkam zo strany žalobkyne. Žalovaný má za to, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno, v čom spočívala nekvalita vykonaného diela. Záverom uviedol, že je voči žalovanému bezpredmetné, že sa nezistila príčina tzv. zadymenia. Žalobkyňa žaluje žalovaného pre vady diela. Porušenie zmluvnej povinnosti žalovaného nebolo dokázané.

17. Žalobkyňa v rámci odvolacej repliky uviedla, že pokiaľ ide o vyjadrenie žalovaného týkajúce sa znaleckých posudkov, v tomto smere v plnom rozsahu poukazuje žalobkyňa na podané odvolanie, kde žalobkyňa namieta práve skutočnosť, že v konaní bolo vykonaných viacero dôkazov, nie len znalecký posudok Ing. Bittera, pričom namietala v odvolaní, že na uvedené ďalšie dôkazy, vrátane znaleckého posudku Ing. Trubačovej a Ing. Mokoša súd neprihliadol. V tejto súvislosti však žalobkyňa poukázala na nezrovnalosti v znaleckom posudku Ing. Bittera a jeho závery spochybňuje z dôvodov uvedených tak v podanom odvolaní ako aj vo vyjadrení k znaleckému posudku, ktoré vyjadrenie do spisu predkladala. Na rozdiel od žalovaného žalobkyňa vyjadrenie výrobcu považuje za dôkaz s podstatnou relevanciou. Namietala, že znalec svoj záver oprel okrem iného aj o tvrdenie, že výrobca neuvádza žiadne vedľajšie negatívne účinky dodaných radiátorov, pričom z vyjadrenia výrobcu vyplýva opak. Nejde o všeobecné vyjadrenie, ako to uvádza žalovaný, ale o vyjadrenie k fungovaniu konkrétnych radiátorov, ktoré dodal žalovaný žalobkyňi. Žalobkyňa sa nestotožňuje s názorom žalovaného, že ona nepostupovala pri reklamacii väd diela v súlade s Občianskym zákonníkom a že jeho sa zadymenie netýka, pretože porušenie zmluvnej povinnosti nebolo podľa jeho názoru preukázané. Poukázala, že riadne a včas, opakovane reklamovala vady dodaného diela, ako sám žalovaný uvádza, na tieto reklamácie aj reagoval, a to aj písomne, a hoci ich neuznal ako dôvodné, nemôže poprieť, že u neho žalobkyňa vady reklamovala. Samotná skutočnosť, že radiátory vykazovali vedľajšie negatívne účinky je dôsledkom vadne dodaného diela, keď žalovaný nezodpovedá v rámci zmluvy o dielo len za montáž radiátorov, ale aj za kvalitu samotných radiátorov, ktorých dodanie bolo súčasťou plnenia záväzku žalovaného zo zmluvy o dielo.

18. Žalovaný v odvolacej duplike zopakoval, že boli uzavreté dve zmluvy o dielo v roku 2010 a v roku 2014. Ďalej uviedol, že znalecký posudok č. 2/2021 nemá žiadnu vypovedaciu hodnotu. Predmetom zmlúv o dielo bola dodávka radiátorov a ich montáž. Podľa ust. § 646 ods. 3 OZ, je pri zhotovení stavby záručná doba tri roky. Ak by sa analogicky použilo toto ustanovenie, reklamácia z 23.01.2018 je po uplynutí aj trojročnej doby. Žalobkyňa sa doteraz nevysporiadala s tým, či ide o vadu diela, na ktorú sa vzťahuje záruka - nevyskytovanie sa korózie, tesnosť vyhrievacích telies, trvácnosť náterov. Podľa reklamácie zo dňa 23.01.2018, radiátory vypúšťajú čierne špinavé sadze. Čo je príčinou vzniknutých sadzí nepreukázala. Rovnako nepreukázala o akú vadu diela ide, či je to vada odstrániteľná alebo neodstrániteľná, resp. na základe čoho konštatuje, že ide o vadu neodstrániteľnú. Posudky Z. Trubačovej a Ing. Mokoša vadu konkrétne neuvádzajú. Oba posudky sú v rovine dohadov, neuvádzajú jednoznačné znalecké závery. Ani jeden znalec nedal na rozbor „sadze“, ktoré podľa žalobkyne majú byť na stenách, aby sa preukázal ich pôvod, z čoho vznikli.

19. Žalobkyňa vo vyjadrení na odvoláciu dupliku žalovaného uviedla, že zotrváva na svojom stanovisku, že zmluva o dielo bola uzavretá len v roku 2014 a nie aj v roku 2010 ako to tvrdí žalovaný. Opakovane

poukazovala na svoje vyjadrenia tom, že denník, ktorý si viedol žalovaný, pokiaľ nebola správnosť zápisov v ňom potvrdzovaná zo strany žalobkyne, nie je dôkazom uzavretia zmluvy v roku 2010. Naopak, na potvrdenie pravdivosti tvrdení žalobkyne žalobkyňa poukazuje na svoje vyjadrenie z pojednávania dňa 09.05.2023, kde uvádzala, že žalovaný bol u nej v roku 2010, avšak montoval jej zásobník vody, k čomu poskytla k nahliadnutiu aj faktúru. Túto faktúru predkladá spolu s vyjadrením a poukazuje na svoje tvrdenia, že v roku 2010 u nej nebol žalovaný v súvislosti so zmluvou o dielo, ktorej sa tento spor týka. Žalobkyňa sa nestotožňuje s vyjadrením žalovaného, že ona nedostatočne špecifikovala vadu. Žalobkyňa nie je odborne spôsobilá osoba na to, aby identifikovala vadu vykurovacieho telesa. Pokiaľ uviedla, že vada spočíva v tom, že z radiátorov pochádzajú sadze, ktoré sa uvoľňujú do jej bytu a zachytávajú na stene, dostatočne vadu popísala, už samotná špecifikácia príčin je vecou odborného posúdenia zhotoviteľa, ktorého povinnosťou bolo dielo zhotoviť tak, aby sa takéto vedľajšie účinky kúrenia s dodanými radiátormi neprejavovali. Rovnako nie je pravdou, že by žalobkyňa neuviedla, či si uplatňuje nároky z vád z titulu záručnej doby, pretože sama poukazovala na dĺžku záručnej doby a predkladala k nej doklad.

20. Žalovaný k vyjadreniu žalobkyne uviedol, že do spisu boli predložené diáre, v ktorých je uvedené, ktoré práce, kým, pre koho a kedy sa vykonávali. Z diáru z roku 2010 vyplýva, že dňa 24.11.2010 bolo pre žalobkyňu vykonané, okrem iného – dopojenie bojlera 120 l kotla Junkers a dňa 17.12.2010, „pani C. montáž radiátorov E. F.“ atď. Žalovaný nepopiera ani nepopieral, že žalobkyňa montoval aj bojler – zásobník. V ostatnom zotrval na doteraz podaných vyjadreniach.

21. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou stranou (§ 359 CSP), malo zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP), a smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario, keď v zmysle § 219 ods. 3 za použitia § 378 ods. 1 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením) dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

22. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

23. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP).

24. V ustanovení § 387 ods. 2 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia.

25. Odvolací súd v zmysle § 379 a § 380 CSP viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, keďže bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá a je toho názoru, že všetky dôvody, ktoré žalobkyňa uvádza v odvolaní vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, pričom rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a druhoinsčančné konanie tvoria jeden celok. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie týkajúce sa v odvolaní žalobkyňou namietaných skutočností je vyčerpávajúco, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia v ust. § 220 CSP aj na presvedčivosť. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalobkyňa sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej

inštancie nestotožňuje neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutia kladie vyššie citované zákonné ustanovenie.

26. Súd prvej inštancie prvýkrát vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 16. novembra 2021, č. k. 5Csp/108/2018-457 v znení opravného uznesenia zo dňa 1. februára 2022, č. k. 5Csp/108/2018-502 tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 3 3312 eur s úrokom z omeškania a 5 % ročne zo sumy 1 605 eur od 27.09.2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 707 eur od 18.10.2021 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, oproti povinnosti žalobkyne vydať žalovanému 10 ks radiátorov REGULUS a to: 1 kus R6/200 s termohlavicou, 1 kus R8/120 s termohlavicou, 1 kus R8/130 s termohlavicou, 1 kus R2/200 s termohlavicou, 3 kusy R6/120 s termohlavicou, 1 kus R6/060 s termohlavicou, 1 kus R8/100 s termohlavicou, 1 kus R6/140 s termohlavicou, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.) a žalobkyni nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému (výrok III.). Z dôvodu podaného odvolania zo strany žalobkyne aj žalovaného Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 12. októbra 2022, č. k. 5CoCsp/13/2022-553 podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Následne súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom, ktorý je predmetom tohto odvolacieho prieskumu.

27. Odvolací súd konštatuje, že prvoinštančný súd po zrušení a vrátení veci (sporu) na ďalšie konanie v novom rozhodnutí odstránil odvolacím súdom vytýkané nedostatky, pričom napadnutý rozsudok možno považovať za podrobne a vyčerpávajúco riadne odôvodnený. Súd prvej inštancie doplnil dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie, či v danom prípade došlo k vzniku dvoch samostatných zmlúv o dielo s ohľadom na predmet plnenia a čas vzniku týchto zmlúv. Súd v rámci nového konania ustanovil znalca z odboru tepelnej energetiky a v zmysle intencií odvolacieho súdu posúdil nanovo skutkový stav, pričom dospel k záveru, že v tomto prípade k realizácii diela nebolo potrebné vypracovanie projektovej dokumentácie a zároveň dielo neobsahovalo žiadne vady, tým pádom žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno. V konaní tak nebolo preukázané vadné plnenie zo strany žalovaného čoho dôsledkom bolo potrebné žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietnuť.

28. Odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie náležite zistil skutkový stav prejednávanej veci a tento správne právne posúdil, pričom preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobkyňou uplatneného nároku. Odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci a odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku.

29. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že predmetom konania je nárok žalobkyne vyplývajúci zo zodpovednosti za vady a náhrady škody. Svoj nárok žalobkyňa odôvodnila tým, že v zmysle ústne dojednej zmluvy žalovaný vykonal demontáž a dodávku s osadením nových radiátorov v počte 4 ks približne v letnom období roku 2014 a následne v neskoršom období toho istého roku dodávku a montáž ďalších 6 ks radiátorov, pričom tieto mali vykazovať vady. Konkrétne sa malo jednať o vadu, ktorá spôsobovala zadymenie, čím došlo k poškodeniu maľovky rodinného domu žalobkyne. Žalobkyňa tvrdila, že si čierne šmuhy na stenách všimla pri vykurovacej sezóne 2015, a preto telefonicky kontaktovala žalovaného, ktorý jej navrhol vykonať preplach radiátorov, čo žalobkyňa odmietla. Následne dňa 23.01.2018 žalobkyňa doručila žalovanému reklamáciu, na ktorú reagoval žalovaný listom zo dňa 12.02.2018, v ktorej uvádzal rovnaký postup riešenia reklamácie ako pri telefonickom rozhovore, s čím žalobkyňa nesúhlasila. Dňa 10.07.2018 žalobkyňa zaslala žalovanému opätovnú reklamáciu spolu so odborným posúdením vypracovaným H. I. a oznámila, že od zmluvy odstupuje.

30. Odvolací súd zo spisu ďalej zistil, že v konaní nebol sporný samotný vznik zmluvy, ale skutočnosť, či došlo k vzniku jednej alebo dvoch zmlúv a kedy. V tomto smere odvolací súd, aj vzhľadom na vykonané dokazovanie súdu prvej inštancie, nemá pochybnosti, že strany sporu uzavreli dve zmluvy o dielo podľa § 631 a nasl. OZ, keď montáž prvej várky radiátorov v počte 4 ks prebehla už v roku 2010 (t. j. zmluva o dielo uzatvorená v roku 2010) a druhou zmluvou uzavretou v roku 2014 prebehla montáž zvyšných 6 ks radiátorov. Uvedené mal súd za preukázané predovšetkým z výpovedí strán sporu ako aj z ostatných listinných dôkazov. Z dodacieho listu na č. I. 4 vyplýva, že predmetom prvej zmluvy o dielo bola demontáž pôvodných a dodanie a montáž nových 4 kusov radiátorov zn. REGULUS v celkovej sume

1 783 eur. Súd poukazuje, že hoci na dodacom liste (č. I. 4) absentuje dátum vyhotovenia, postupoval prvoinštančný súd vecne správne, keď v súvislosti s určením dátumu uzavretia prvej zmluvy vychádzal z procesnej obrany žalovaného, svedeckých výpovedí a predloženého denníka/diára žalovaného z roku 2010, v ktorom je uvedený zápis zo dňa 17.12.2010 o montáži radiátorov pre žalobkyňu. Odvolací súd preto námietku žalobkyne týkajúcu sa autentickosti zápisu v denníku žalovaného, keď vyššie uvedený zápis je vyhotovený iným typom pera, vyhodnotil ako nedôvodnú. Typ pera (resp. farba atramentu), ktorým je v diári žalovaného napísaný zápis o montáži u žalobkyne je použitý aj v ostatných častiach denníka. Odhliadnuc od uvedeného tak skutočnosť, že žalovaný prvú várku radiátorov namontoval žalobkyňi už v decembri roku 2010 potvrdil aj svedok C. E.. Navyše vyjadrenie žalobkyne v priebehu konania k tomu (parafrázovane), že druhú „váрку“ radiátorov si žalobkyňa objednala po odskúšaní prvej nasvedčuje tomu, že to nemohlo byť v ten istý rok s odstupom pár mesiacov, keďže nemohlo prejsť obdobie vykurovacej sezóny. Odvolací súd súhlasí so záverom prijatým súdom prvej inštancie aj v tom rozsahu, že dodacím listom na č. I. 5 bol preukázaný vznik v poradí druhej zmluvy o dielo dňa 11.08.2014, predmetom ktorej bola dodávka a montáž zvyšných 6 ks radiátorov zn. REGULUS. Z oboch listinných dôkazov, resp. dodacích listov (č. I. 4 a 5) je zrejmé, na čom sa strany dohodli, teda je jasný predmet diela a rovnako tak aj cena za vykonanie diela. Odvolací súd na tomto mieste zdôrazňuje, že sama žalobkyňa v podanej žalobe ako aj v priebehu konania tvrdila, že dodávku a montáž druhej várky radiátorov si so žalovaným dohodla niekedy v lete až po vyskúšaní tej prvej várky v počte 4 ks. Vzhľadom na uvedené tak súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru o preukázanom uzatvorení dvoch zmlúv o dielo podľa § 631 a nasl. OZ.

31. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti záverov prijatých súdom prvej inštancie (§ 387 ods. 2 CSP) konštatuje, že z pohľadu potrebného zisťovaného skutkového stavu sa spravodlivo „nachádzajúci“ skutkový stav potýka s problematikou vyvažovania miery dokazovania zisteného skutkového stavu na jednej strane a skutočným stavom (objektívnou pravdou), ktoré sa môžu a nemusia zhodovať. Sporový civilný proces je založený na potrebe zistenia skutkového stavu (§ 215 ods. 1 CSP). Dostatočnosť hľadania pravdy je determinovaná potrebou napĺňať potreby právnej istoty účinne a spravodlivo. V procese hľadania (potrebnej) pravdy sa civilného sporového procesu zúčastňujú súd (napr. § 150 ods. 2 CSP), strany konania (§ 149, § 151 CSP) a iné zúčastnené osoby. V prípade spotrebiteľského vzťahu a konania so slabšou stranou je ingerencia súdu širšia, hoci nezbavuje to ani spotrebiteľa procesných povinností a ak je spotrebiteľ zastúpený advokátom (§ 291 ods. 3 CSP), ustanovenie § 296 CSP sa nepoužije.

32. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

33. Zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadruje, že záver, ktorý si sudca urobí o pravdivosti, či nepravdivosti tvrdených skutočností vzhľadom na poznatky získané z vykonaných dôkazov, je vecou vnútorného sudcovho presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu zavŕšeného v zákonomnom postupe dokazovania. Z tejto zásady vyplýva, že nesprávnosť hodnotenia dôkazov možno usudzovať len zo spôsobu, akým súd hodnotenie vykonal. Základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukazovania je ustanovenie § 132 CSP, podľa ktorého sporové strany sú povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Uvedené ustanovenie stanovuje dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní, t. j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť sporovej strany za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania.

34. V rámci dokazovania v civilnom procese platí zásada (pozri § 132 v spojení s § 185 ods. 1), že každý účastník musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia; kto tvrdí, dokazuje. Inak povedané, účastník musí preukázať to, čo tvrdí, len potom môže súd zobrať jeho tvrdenie za základ svojho rozhodnutia. Môžeme tiež povedať, že žalobca musí preukázať skutočnosť, na základe ktorých mu jeho právo patrí. „Dôkazné bremeno týkajúce sa skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé dôsledky, ide teda o toho účastníka, ktorý existenciu takýchto skutočností tvrdí“ (II. ÚS 38/2015), in (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarčinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 697 s.).

35. Smerodajným v tomto konaní malo byť aj preukázanie vadného plnenia zo strany žalovaného, žalobkyňou. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno v tom rozsahu, že by žalovaným vykonané dielo malo vady a ani v podanom odvolaní neuviedla také skutočnosti odôvodňujúce nároky z vadného plnenia. Pokiaľ žalobkyňa namieta, že súd prvej inštancie nekriticky prebral závery znalca Ing. Bittnera, ktorý bol súdom určený na vypracovanie znaleckého posudku, či v danom prípade malo vykonané dielo vady, pričom sa odklonil od žalobkyňou predloženého znaleckého posudku, odvolací súd uvádza, že takúto námietku nepovažoval za dôvodnú. Súd je povinný hodnotiť znalecký posudok z aspektov procesu utvárania znaleckého dôkazu, prípravy znaleckého skúmania, zaobstarania podkladov znalcom, priebeh znaleckého skúmania, vierohodnosť teoretických východísk, ktorými znalec odôvodňuje svoje závery, spoľahlivosť metód používaných znalcom a spôsob vyvodzovania záverov znalca. Ďalej súd vo všeobecnosti uvádza, že ak vzniknú pochybnosti o záveroch v znaleckom posudku, súd sa musí pokúsiť ich odstrániť, v prípade nemožnosti vychádzať z komplexnosti hodnotenia dôkazov vykonaných pred ním. Súd nemôže hodnotiť správnosť odborných záverov vyjadrených znalcom, avšak výsledky znaleckého dokazovania hodnotí vo väzbe s vykonanými inými dôkazmi. Hodnoteniu nepodliehajú odborné znalecké závery z hľadiska ich správnosti, súd hodnotí len presvedčivosť posudku, pokiaľ ide o jeho úplnosť vo vzťahu k zadaniu, k zásadám logického myslenia a jeho súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2011, sp. zn. 5Cdo/188/2010).

36. Súd v danom konaní vychádzal zo znaleckého posudku zabezpečeného súdom, ktorý bol podstatne rozsiahlejší, podrobnejšie vysvetľujúci charakter dodaných radiátorov z ich technického a odborného hľadiska, pričom pri vypracovaní znalec vychádzal z príslušných právnych a technických noriem. Iste, pre rozumné vysvetlenie by bolo ideálne, keby znalec vylúčil jednu príčinu vzniku zadymenia nad radiátormi druhou, inou príčinou, čo sa znalcom nepodarilo. Odvolací súd ale konštatuje, že úlohou bolo zistiť, či dané poškodenie bolo spôsobené radiátormi, ktoré dodal a montoval žalovaný. Znalec ustanovený súdom v konaní jednoznačne vyvrátil, že by radiátory zn. REGULUS vykazovali vady a že by tieto mohli mať za následok zadymenie stien, pretože z radiátorov a cez radiátory nemohli prúdiť žiadne nečistoty, ktoré by zapríčinili znečistenie stien izieb, inak by zanechali vo vnútri radiátorov nejaké stopy. Znalec zároveň aj konštatoval, že znečistenie stien bolo celoplošné, na celej ploche stien, kde boli umiestnené radiátory. V prípade posúdenia znečisteného vzduchu cez radiátory by nečistoty mali zanechávať veľa stopy len nad radiátormi. Zo záverov znalca vyplýva, že žalovaným dodané radiátory boli vhodné do domu žalobkyne, a keďže sa jednalo len o ich výmenu a nie celkovú rekonštrukciu vykurovacieho systému, nebolo v danom prípade potrebné vypracovanie projektovej dokumentácie. Odvolací súd tak v súvislosti s námietkou žalobkyne konštatuje, že súd prvej inštancie vychádzal správne zo záverov vypracovaných znalcom Ing. Bittnerom, keď tento nezistil žiadnu vadu na sporných radiátoroch. Súd zároveň poukazuje na vyššie uvedené, že žalobkyňa sama uviedla, že druhú várku radiátorov si dala nainštalovať až po vyskúšaní tej prvej (fakticky prvá várka zistená z roku 2010, tak ako bolo v konaní dokázané). Je preto možné predpokladať, že žalobkyňa mala dostatok času na zistenie, či jej dané radiátory dodané žalovaným vyhovujú, a keďže došlo k objednávke ďalších kusov radiátorov s ich montážou bola tak žalobkyňa s vykonávaním diela spokojná. Napokon odvolací súd konštatuje, že ak príprava žalobkyne so žalobným návrhom v sebe zahŕňa potrebu zhromažďovania dôkazných prostriedkov, potom v tom čase dosiahnuteľný dôkaz spočívajúci v zistení možného zloženia čierneho zadymenia v okolí radiátorov, ktorý mohol odhaliť podstatu príčiny v tomto spore, bol nenávratne zničený. Samozrejme nebolo možné požadovať od žalobkyne, aby úpravy v dome nerealizovala, avšak ňou produkované dôkazné prostriedky v podobe odborných vyjadrení tieto mohli vyhodnocovať materiálovú podstatu čierneho dymu a pod. Odvolací súd práve v tejto súvislosti konštatuje, že ani dôkazné prostriedky (ZP I., J.), produkované žalobkyňou sa touto okolnosťou nezaoberali relevantne. Za takej situácie sa aj odvolací súd priklonil ku konštatovaniu správnosti záverov súdu prvej inštancie, ktorý vyhodnotil, že znalecký posudok Ing. Bittnera bez rozumnej pochybnosti sponchybnil tvrdenia žalobkyne, že vadné radiátory mali spôsobiť zadymenie ich okolia.

37. Čo sa týka odvolacej námietky žalobkyne, že predložením obálky bolo preukázané riadne uplatnenie reklamácie už v roku 2016 odvolací súd uvádza, že nie je dôvodná. Samotná skutočnosť, že žalobkyňa preukázala fotokópiu obálky, ktorá jej bola doručená žalovaným bez bližšieho špecifikovania nie je postačujúca pre vyvodenie záveru, že obsahom obálky boli relevantné skutočnosti pre daný prípad. Samotné označenie „vybavenie reklamácie“ je príliš abstraktné a nie je možné z neho vyvodiť čo bolo jeho obsahom, pričom z obálky vyplýva, že žalobkyňa písomnosť prevzala až 25.07.2018. Žalobkyňa pritom súdu nepredložila žiadne iné dôkazy preukazujúce jej tvrdenie, preto v tomto smere neprišlo

k relevantnému preukázaniu reklamácie v roku 2016. Súd uvádza, že aj keby v danom prípade došlo k relevantnému reklamovaniu väd, tak žalobkyňa neposkytla potrebnú súčinnosť a preplach radiátorov odmietla. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že zhotoviteľ diela v zmysle § 646 ods. 1 OZ účinný v čase uzatvorenia zmlúv, zodpovedá za vady diela v 24 mesačnej záručnej dobe. Hoci v danom konaní nebolo preukázané, že by radiátory mali vady, musí súd konštatovať, že pokiaľ žalobkyňa preukázateľne uplatnila reklamáciu až v roku 2018, učinila tak po zákonom stanovenej dobe v dĺžke 24 mesiacov podľa § 646 ods. 1 OZ. Ak žalobkyňa namietá, že v jej prípade bola daná dlhšia záručná doba (§ 646 ods. 2 OZ), a to v rozsahu 25 rokov podľa výrobcom doloženej záruky v poľskom jazyku, nemôže odvolací súd s takýmto tvrdením súhlasiť. Predmetný doklad garancie sa vzťahuje len na prevedenia radiátoru, t. j. vonkajší náter radiátorov a s tým súvisiace skutočnosti (tesnosť a pod.), teda nevzťahuje sa na vady, ktoré popisuje žalobkyňa, hoci tieto v konaní neboli dokázané. Z úpravy záručnej doby podľa § 646 OZ vyplýva, že ju nemožno skracovať, ale dohodou alebo jednostranným vyhlásením ju možno len predĺžiť. Platí tiež, že pokiaľ práva zo zodpovednosti za vady neboli uplatnené v záručnej dobe, tieto zanikajú. Pokiaľ teda žalobkyňa uplatnila reklamáciu až v roku 2018, urobila tak po zákonom danej lehote v zmysle § 646 ods. 1 OZ, pričom nepreukázala poskytnutie predĺženia záručnej doby, došlo tak k prekludovaniu jej práva.

38. Vzhľadom k hore uvedeným právnym záverom odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

39. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

40. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. Vychádzajúc z ust. § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania tak, že v odvolacom konaní procesne úspešnému žalovanému priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni, ktorá v odvolacom konaní nebola úspešná.

43. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP a § 3 ods. 10 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).